

ordre soude konnen en behoren te werden beraemt» op het onderwijs hier ter stede gegeven, «hetsij bij wegen van illustre scholen of andersints, om institutie in studie te geven en voornamentlijk inde sodanige studien dewelke preliminairlijk voor die vande hoofdfaculteyten werden bij de hand genomen, gelijk mede inde mathesis, (de konst vande zeevaart daaronder begrepen)» (1).

Voorshands vond men een wiskundige in Dr. Jacobus Lufneu, wonende op de Glashaven, die voor drie jaren werd aangesteld tot lector in de mathesis, op een wedde van *f* 300, onder verplichting van «sig te reguleren na de ordre en instructie op de lessen te arresteren» (2).

Uit de verschillende jaargangen der NW. mag men opmaken, dat er een geschil is gerezen over de vraag, of de lectoren in de Wiskunde en Anatomie al of niet tot de leeraren der Illustre school behoorden gerekend te worden. Zij schijnt ten nadeele der lectoren beslist te zijn, want sedert 1735 komt de naam van Lufneu niet meer onder die rubriek voor, maar is hem een plaats aangewezen naast den lector anatomicus, Dr. Willem Vink.

Hij was zeker reeds op twintigjarigen leeftijd als leeraar in de wiskunde benoemd, want hij stierf, pas 52 jaar oud, 30 Dec. 1747 (3).

(1) R. d. V. 25 Maart 1715.

(2) R. d. V. 15 en 23 April 1715.

In de R. van 15 April heet hij ten onrechte Johannes. De naam Jacobus wordt bewezen door de NW. Op 't punt van namen en hunne spelling zijn deze officiële stukken vaak zeer slordig en inofficiël.

(3) Hij was de zoon van Herman Lufneu en trouwde vóór 1735 met Elisabeth de Vrij. Aan zijn vader Dr. Herman Lufneu is zeker toe te schrijven een boek, «Tegen de sympathetische werking», dat bij van der Aa voorkomt als geschreven door: Lufneu ().

Jacobus Lufneu promoveerde 6 Januari 1718 te Leiden op een «dissertatio physico-medica», getiteld: «De naturali et praeter-naturali sanguinis calore». (Bibliotheek der gemeente Rotterdam).